



Mynd: Jens Kristian Vang

Amy Fuglø og synirnir Robert og Tommy í Smiðjuni í Lítuvík



Flytifuglar í Smiðjuni

Mynd: Jens Kristian Vang

Amy, Robert og Tommy. Móður og teir synir. Öll við eftirnavninum Fuglø. Innast inni føroyingar. Men búsitandi í Danmark.

Hesar seinastu dagarnar hava vit hoyrt og lisið um mammuna og sonin, sum hava havt framsýning í Smiðjuni í Lítuvík.

Amy og Tommy Fuglø. Hon við teimum fyrri okkum heldur sjáldsomu blómumyndunum. Hann við sokallaðu airbrush-myndum og við klaverið.

Amy Fuglø er ættað av Viðareidi. Foreldrini Jens Elenius og Sigrid vóru í Danmark, tá kríggið brast á. Tey blivu verandi har. Tey fingu trí børn, teirra millum Amy. Hon búði í Føroyum frá 1968 til 82 og flutti so aftur til Danmarkar, har hon í dag arbeiðir sum fysioterapeut. Hon vitjar brekað fólk í heimum teirra og hjálpir teimum har.

Men Amy hevur altíð dámað væl at mála og tekna, og so hevur longsoolin eftir Føroyum altíð verið livandi. Hesi evni og hesar kenslur hava so givið sum úrslit ein hóð av málningum og tekningum, sum Amy hevur roynt at selt, tá hon hevur vitjað í Føroyum.

Og so var eisini hesaferð. Hetta er fjórðu ferð hon hevur framsýning í Smiðjuni, og hetta er so kanska eisini hennara seinastu ferð.

—Mær hevur dámað sera væl at vitjað í Føroyum. Her havi eg fingið sera nógvá inspiratión til málningar og tekningar, sum eg so havi selt í Føroyum ella í Danmark.

Amy sigur, at hon hesaferð serliga hevur lagt seg eftir at vitja úti í náttúruni og har hevur hon serliga kannað tær mongu hagablómurnar.

—Føroyingar vita als

ikki, hvussu vakrar hesar blómur eru og hvussu nógvær tær eru. Eg havi so roynt at málað nakrar teirra, men tað sýnist sum hetta við at vísa fram málningar við blómum á er so fremmant fyrri føroyingar sigur Amy, sum vísir á, at danir hava størri áhuga fyrri slíkum málningum.

Hon vísir eisini á, at tað er lættari at selja abstraktar málningar í Danmark enn í Føroyum. Føroyingar vilja helst hava naturalistiskar málningar og tað hevur hon so eisini gjørt nakað við.

Hvussu gekst so hesa ferð í Smiðjuni!

—Eg haldi ikki eg skal klaga, tá ein hugsar um ringu tíðimar her heima, men tað fer so neyvan at dekkja meira enn úreiðslurnar til tilfarið, og tað er so eisini í lagi fyrri meg, tí tað er serliga gleðin yvir